

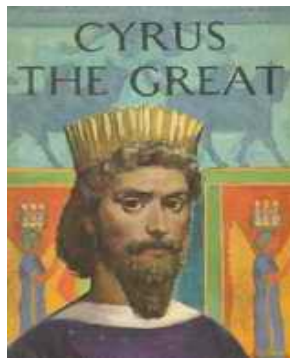
دکترانت بصیر کامجو
آلمان نوامبر - 2009 م .

از اندیشه های هویت شناسی
مبنی بر تغییر نام افغانستان
به خراسان

پادشاهان آریایی

آریایی ها در میان سایر ملل کهن سال جهان از سرمایه معنوی و عظمت فرهنگی و تاریخی ممتازی برخوردار اند . معرفت و عظمت فرهنگی و تاریخی ناب ایکه مایه غرور و افتخار این ملت سر بلند می باشد ، همان است که نجابت و اصالت و نیت اخلاقی صلح خواهانه ایشان را به جهان بشریت بنمایش میگذارد .

امروز هر آریایی بخود می بالد که خانه ملل جهان با منشور صلح آمیز و انسان نگر (کوروش بزرگ - 559 - 529 پیش از میلاد) پادشاه هخامنشیهای آریایی تبار ، مزین شده است .



این منشور " نخستین نوا و فرمانی است که به جای خون و خشونت بوی آزادی و انسانیت می دهد . که اعلامیه جهانی حقوق بشر را از روی آن نوشته اند " .

این ارزش معنویت اندیشه های صلح خواهانه ای کوروش بزرگ و کارکرد ها و رویکرد های فکری ، سیاسی ، فرهنگی و علمی و ادبی هزاران سیاست مدار ، خردمند ، حکیم ، شاعر و ادیب این ملت نجیب اعم از داریوش بزرگ ، خشایارشا ، مازیار ، انوشیروان عادل ، یزدگرد ، کاوه آهنگر ، امام اعظم ابوحنیفه ، ابومسلم خراسانی ، اسماعیل سامان ، رودکی ، فردوسی ، خیام ، مولوی ، حافظ ، سعدی و ابوریحان بیرونی ، ابن سینا و سایر فارسی گوینان حوزه تمدنی آسیا در اعصار عدیده تاریخی بوده که مقام شامخ هویت ملی آریایی ها و خراسانیان را در صف دیگر ملل سر بلند جهان شایسته معرفی می کند .

هدف از بیان و معرفی اندیشه های باز شناسی هویت ملی آریایی ها و خراسانیان در این برهه تاریخی این است که نسل جوان و نوپای روشنفکری ، دانش آموزان دیگر اندیش ای که میراث دار و پاسدار این جوهر قیمت بهای هویت فرهنگی آریایی ها و خراسانیان می باشند و مسؤولیت رهبری فردای کشور مان و تأمین صلح و ثبات در منطقه به آنها تعلق می گیرد ، باید از شناخت ریشه و اصل و هویت و تبار خویش دور نمانند و از آن افتخارات و ارزشهای

معرفتی آگاهی دقیق و همه جانبه داشته باشند و زندگی فردا را بر اصل این سنگپایه معنوی غنامند بنا نمایند .

امروز قدرت و حاکمیت سرزمین ما را گروه‌های متوسطی بکمک بیگانگان آشکارا غضب نموده اند که نزد ایشان از رشد و حفظ فرهنگ باستانی و تقویه علم و معرفت و تمدن ... خبری نیست . این گروه اجیر و دست نشانده استعمار کهنه و نو با شماتت خاص به ظاهر خویش را در جامه وطنپرستی جامیزند و در عمل مانند اسلاف وابسته خویش دشمن ساکنان بومی این سرزمین بوده و در پی تضعیف زبان فارسی و محو فرهنگ عظیم باستانی این میهن دانش سرا می باشند . ازینرو به هویت باستانی و افتخارات تاریخی این مرزبوم کدام تمکینی نمی گذارند .

نباید چشم به راه این وضع و آن شرایط ماند . زمان می گذرد و زنجیر های اسارتبار پای درمانده مان ضخیم تر می شوند و دندان های آدم خوار حاکمیت شوونیزم قبیله اوغانستان روز تاروز تیز تر .

باید نسل های جوان استقلال خواه کشور ما هرچه دقیق تر و کامل تر از گذشته های دور تاریخ مشترک این سر زمین بیاموزند . و خویش را با علم و دانش روز مسلح سازند . از راه تأمین همبستگی ملی ابراز وجود و حق خواهی نمایند . با اراده نستوه و عشق داشتی به صلح و ثبات و آزادی قدرت سیاسی و اقتصادی میهن نیاکان سرفراز خویش را از چنگال دزدان چپاولگر و سربازان کور سرمایه جهانی و مولدان مواد مخدر برای همیشه رها سازند .

ما عزت و سربلندی و آبادانی و هست و بود صلح آمیز آینده کشور خویش را افزون بر تحقق مؤلفه های سیاسی حل اساسی مسئله ملی ، در بازشناسی رشد و تقویه دست آورد های باستانی ، معرفت علمی و فرهنگی و تاریخی آن میدانیم .

زیرا شهروندان کشور ما هر قدر از دست آورد های معرفت پرپار و افتخار آمیز زمان های قدیم وطن خویش آگاه میشوند و آنرا می شناسند در حقیقت خود را می شناسند . و به همان مرتبه احساس غرور و میهن پرستی ، نوعپروری و همبستگی اجتماعی در وجود شان زنده شده و با عشق ورزی و امیدواری به آن ارزشها ، رسالت ایمانی خویش را در راه تحقق آرمان های زیرساخت جامعه مدنی ، جهت خوشبختی شهروندان و ثبات کشورشان ، ادا مینمایند .

به این اساس ضرورت دانسته شد که با اتکاء به اسناد و مدارک معتبر دست داشته تاریخی ملی و برون مرزی ، باری بتوانیم گام آگاهانه ای در راه معرفی باز شناسی ریشه اصل و تبار آریایی ها و خراسانیان به مقصود تنویر شعور اجتماعی و تجهیز نسل جوان کشور ما برای رهبری فردای سرزمین نیاکان شان ، ادای رسالت کرده باشیم .

شاهنشاهی ماد

ماد نام قومی آریایی تبار است در (سالهای 728 - 550 پیش از میلاد) نخستین شاهنشاهی آریایی تباران را در آسیا بنیاد نهادند.

بقول هرودوت (1): " آشوریها در آسیا پانصد سال حکومت کردند. اولین مردمی که سر از اطاعت آنها بپچیدند مادها بودند. اینها برای آزادی جنگیدند، و رشادت ها نمودند و از قید بندگی رستند. او از طوایف ماد شش طایفه را نام می برد که عبارت اند از:

- 1 - بوس ها،
- 2 - پارتاکن ها،
- 3 - ستروخات ها،
- 4 - آریسانت ها،
- 5 - بودیها و
- 6 - مغها.

به گفته مورخین یونانی، پس از حملات شدید و خونین آشوریان به مناطق مادنشین، در حدود سال 708 پیش از میلاد، رهبر یکی از قبایل مادی دیاکو به وسیله مجلس اتحادیه، به عنوان رهبر قبایل مادی انتخاب شده و وظیفه تشکیل یک دولت مرکزی به عهده وی گذاشته می شود. این رهبر، دیاکو (دیوکس در یونانی) با متحد کردن قبایل پراکنده مادی و برقراری قوانین مختلف، به عنوان اولین رهبر ماد شناخته می شود و اوست که پایتخت خود را در همدان امروز قرار می دهد.

در آغاز طوایف ماد هرکدام زندگی سیاسی و اجتماعی جداگانه داشتند، « دیاکو » با سعی واراده راستین همبستگی آنها را مستحکم نمود و دولت ماد را تشکیل داد. از نوشته های هرودوت چنین برمی آید که دولت ماد در 701 یا 708 پیش از میلاد تاسیس شد و 150 سال دوام یافت. و در سال 550 پیش از میلاد به دست کوروش بزرگ هخامنش افتاد و قوم دیگری از اقوام آریایی بر سریر قدرت تکیه زدند.

پادشاهان ماد بنابر نوشته هرودوت عبارتند از:

- 1- «دیاکو یا دیوکس» (حکومت 708 تا 655 پ. م.)
 - 2- «فرهاد یا فرورتیش» (حکومت 655 تا 633 پ. م.)
 - 3- «کیاکسار یا هووخستر» (حکومت 633 تا 585 پ. م.)
 - 4- آستیاگس (حکومت 585 تا 550 پ. م.)
- بر اساس اسنادی که در کتیبه « شلم نصر دوم » پادشاه آشوری ها در سال 844 پیش از میلاد ثبت است. معلوم می شود که قبل از تشکیل دولت نیرومند مادها بوسیله دیاکو (دیوکس) شاهان اقوام ماد، بصورت جداگانه در قلمروی آریایی ها حکمروایی میکردند.

دولت ماد و دولت بزرگ هخامنشی هارا می توان پیشاهنگ و اساس گذاردولت آریایی ها در آسیا دانست. چه «هووخستر» پادشاه نامدار ماد ها دولتهای نیرومند آن زمان یعنی آشور و بابل را ضعیف ساخت و بر ارمنستان و آسیای صغیر تا رود هالیس (2) دست یافت. عیلام، پارس، هیرکانی، طبرستان و باکتری از دولت ماد اطاعت میکردند. این دولت اصول کشورداری قبایل متحد و فنون نوین جنگ را بوجود آورد. (3)

اول - پادشاهی دیاکو (دیوکس) :



" قبایل مختلف ماد در برابر تجاوز های پی در پی پادشاهان آشور (4) واز آنجمله :
1 - وادانیراری سوم , 2 - شلم نصر دوم , 3 - شمسای اداد , 4 - تیگلات پالس چهارم , 5 -
سارگن دوم , 6 - سناخریب , متحد شدند " (5) دیاکو شخص آگاه وقاضی یک روستا را در
سال 701 یا 705 یا 708 پیش از میلاد به عنوان رهبر برگزیدند . او اولین کسی است که
مادها وی را به مقام رهبری سلطنت انتخاب کردند. دولت نیرومند ماد را بوجود آوردند .

پایتخت او اکباتان (همدان) بود. گام های بلند و دور اندیشانه دیاکوپاد شاه بود که اقوام مادها
را بدور یک مرکز همبسته ساخت وزمینة فرآیند پختگی وکمال رهبری ملت آریایی ها را در
تاریخ اساس گذاشت . مدت سلطنت او (708 تا 655 قبل از میلاد) پنجاه و سه سال بود. اودر
این مدت فرمان اعمار هفت دیوار مستحکم را در پایتخت داد که درون این دیوار ها باغ
وبیشه و بوستان فراوانی پدید آورند .

دیاکو پس از شکست « سارگن دوم شاه آشور » , فرزند او « فرور تیش » بجای پدر زمام
امور را بدست گرفت ودر برابر آشوری ها به پا خاست .



قشون دیاکو بنیانگذار دولت مادهای آریایی (6)
(708 تا 655 پ . م .)

دوم - پادشاهی فرورتیش :

فرورتیش (فرهاد) پسر دیاکو، دومین شاه ماد بود. 22 سال (655 - 633 پیش از میلاد) حکومت کرد و قبایل آریایی را به متابعت کشید. نگاه وارد جنگ با دولت آشور شد ولی در برابر آشوریها شکست یافت و به دست پادشاه آشوربنیپال، کشته شد. جانشین فرورتیش پسر وی کیاکسار (هووخشتره) نام داشت. وی سعی کرد لیدییه (7) را تصرف کند ولی با رسیدن به رود هالیس قزل ایرماق (در ترکیه امروزی)، به دلیل یک کسوف ناگهانی، جلوتر نمی‌رود. (8) سپس شاه کیاکسار (هووخشتره) در پیروی از پدرش، به آشور لشکرکشی می‌کند و این بار پیروزی از آن مادی‌های آریایی می‌شود. بیشتر حکومت فرورتیش به نظم دادن به قبایل مادی و جنگیدن با دشمنان خارجی گذشت. از اینرو مجالی برای بهبود بخشیدن به دیگر مسایل کشوری و خدمات اجتماعی نیافت.

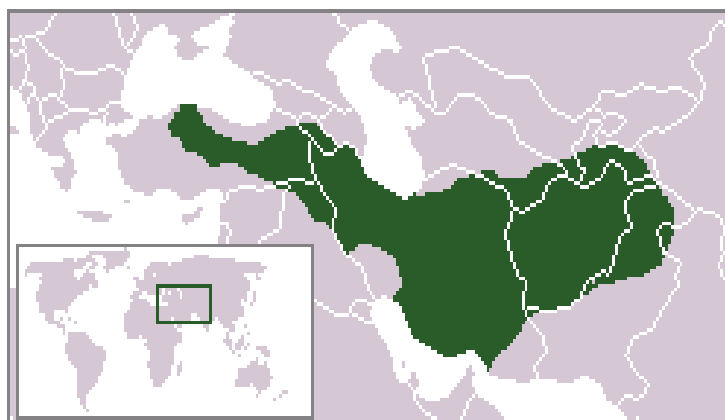
سوم - پادشاهی کیاکسار (هووخشتره) :

هووخشتره (دوره حکومت : (633 تا 585 پ. م.) تواناترین شاه ماد اولین پادشاهی است که یک سلطنت سراسری را در سرزمین آریایی‌ها تشکیل داد و آریانای بزرگ را به عنوان یک قدرت مهم جهان آن زمان معرفی نمود. هووخشتره، در جوانی، شکست پدرش، را در برابر آشوری‌ها دیده بود و از آن درس عبرت آموخته بود. او فهمید که برای مقابله در برابر آشوریان، می‌بایست نیروی نظامی مجهزی تشکیل دهد. زیرا سربازانی که رؤسای زمین دار جمع آوری می‌کنند، هرگز از عهده سپاه منظم بر نمی‌آیند. از این رو، بر آن شد که سپاهی رزمی، مانند آشور، بنا کند. این نیرو، مجهز به تیر و کمان و شمشیر و سواره نظام ماهر بود. هووخشتره با اراده استوار ارتش ماد را تجدید سازمان و نوسازی کرد و با نگرش دوراندیشانه سیاسی با نبوپلّسر شاه بابل متحد شد. برای استوارسازی این اتحاد، هووخشتره دختر اش به نام امیتیس (9) به همسری پسر نبوپلّسر یعنی بخت‌النصر دوم درآمد.

هووخشتره پادشاه امپراتوری ماد های آریایی بر اصل پیمان همبستگی با نبوپلّسر شاه بابل، تصمیم به نابودی امپراتوری آشور گرفت. او با نیروی قوی منظم نظامی، در سال 614 پ. م. از کوه‌های زاگروس گذشت و ضمن تسخیر آبادی‌های آشوری سر راه، شهر آشور پایتخت دولت آشوری‌ها را در محاصره گرفت. پس از سقوط شهر آشور، پادشاه بابل نبوپلّسر در شهر آشور به دیدار هووخشتره آمد و در آنجا تجدید پیمان دوستی میان آریانای بزرگ و بابل نمود. در سال 613 پ. م. شاه آشور ساراگوس در شهر نینوا بود.

هووخشتره و نبوپلّسر توانستند با همیاری، پایتخت دوم آن یعنی شهر نینوا را در 612 پ.م. فتح کنند (10). ساراگوس شاه آشور، چون در برابر قدرت رزمی مادها و بابل، تاب مقاومت نیاورد، خود و خانواده اش را در آتش، سوزاند، سپس، شهر نینوا، با خاک یکسان شد. هووخشتره و نبوپلّسر توانستند امپراتوری آشور را درهم شکسته و دنیا از جنایات دولت ستمگستر آشور، رهایی یافت.

پس از این پیروزی، مادها بین النهرین شمالی، ارمنستان و بخش‌هایی از آسیای صغیر و بخش شرقی رود قزل ایرماق را نیز ضمیمه امپراتوری خود کردند. در این شرایط رود قزل ایرماق به عنوان مرز بین امپراتوری قدرتمند ماد و سرزمین لیدییه شد. جنگ معروف بین مادها و لیدی‌ها که با نام نبرد قزل ایرماق معروف است، در 28 ماه می 585 پیش از میلاد، به دلیل وقوع کسوف ناگهانی پایان یافت.



سرزمین ماد 600 سال پیش از میلاد



در این زمان، هوخشتره به بزرگ‌ترین شاهنشاهی غرب آسیا حکومت می‌کرد. ماد، اورارتو (11)، آشور و سوریه زیر حکومت او قرار داشتند. پادشاهی عیلام (12) که نیم قرن قبل به دست آشوربنی پال نابود شده بود، دروازه‌های شرقی اش را به روی قبایل پارس باز کرده بود. پادشاه انشان (13)، پایتخت شرقی عیلام، در این زمان یک پارسی بود و پارسیان دیگر کم کم با جامعه نوعیلامی آمیخته می‌شدند، اما هم انشان و هم بقیه پارس، خراجگذاران پادشاه ماد بودند.

دولت ماد در کار ایجاد سازمانی گسترده و دقیق و متکی بر نهادهای قدرتمند در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی توفیق یافت. دیاکونوف با توجه به سنگ نبشته بیستون



سنگ نبشته بیستون (14)

می‌گوید که سازمان دولتی و سازمان اجتماعی پارس تحت نفوذ شدید نظامات مادها بوده‌است. هووخشتره در کشورش دست به اقدامات عمرانی زد و هم زمان قلمرو خود را در شرق به رود جیحون (15) رساند و به زودی پارس و کرمان را نیز ضمیمه کشورش کرد و سراسر آریانیایی بزرگ را آن چنان که در نقشه سرزمین ماد هویدا است برای اولین بار در تاریخ به زیر یک پرچم آورد. (16)

چهارم - پادشاهی ایشتوویگو (آستیگس) :

ایشتوویگو (دوره حکومت: 585 تا 550 پ. م.) (17) آخرین پادشاه ماد و جانشین هووخشتره بود. در مورد حکومت او اطلاعات زیادی در دست نیست و بیشتر روایات یونانی و فارسی، به اواخر سلطنت او و نابودی حکومت ماد به دست کوروش بزرگ اشاره می‌کنند. لوحه « منشور نبونید (18) » در حال حاضر در موزیوم لندن نگهداری می‌شود. متن « منشور نبونید » گزارش سال به سال حکومت نبونید (556 تا 539 پ. م.) آخرین پادشاه بابل را شرح می‌دهد، که بنحوی از حکومت ایشتوویگو حکایت می‌کند. ایشتوویگو متهم به ترجیح دادن شکوه و راحتی دربار آشور به زندگی سخت و ارتش مادی شده‌است. « ازینرو ... وی در برابر دولت های بابل و لیدی قدرت سلطنت بر مملکت وسیع ماد را از دست داد، و دولت ماد بسبب قیام کوروش فرمان روای فارس منقرض گردید و در حقیقت سلطنت از یک خانواده ای آریایی به خانواده دیگر آن منتقل گردید. » (19) شاهنشاهی بزرگ ماد قسمی که در فوق تذکر یافت بعد از یکصد و پنجاه سال و اندی جای خود را به شاهنشاهی هخامنشیها سپرد. « ولی نکته بسیار مهم آنکه شاهنشاهی هخامنشی چیزی جزه تداوم دولت و تمدن مادی نبود (20). همان اقوام آریایی و همان مردم آریایی، روندی را که برگزیده بودند با پویایی و رشد بیشتر تداوم بخشیدند و در پهنه ای بسیار وسیع، آن را تا پایه بزرگترین شاهنشاهی شناخته شده جهان، اعتبار بخشیدند. عمده ترین ویژگی دولت ماد را می توان در توفیق ساماندهی و ایجاد دولت بزرگ از مجموعه دولتها و اتحادیه های طایفه ای مستقلی دانست که با وجود همسانیها و نزدیکیها و پیوندهای چشمگیر فرهنگی، تا آن زمان در يك واحد با هم پیوند سیاسی همچو دولت ماد، سازمانی نیافته بودند.

وجود جنگ قدرت میان دولتهای آشور، بابل، ماد، لیدی، اورارتوها، ماناییها، سکاها و سیمیریها و....، هیچگاه به عنوان درگیری «دولت - ملت» های مختلف شناخته نشده و از تمامی آنها، به عنوان دولتهای که هر یک بخشی از سرزمین آریانی بزرگ و مردم آن را در بر داشته اند یاد شده است.

بنابر این، پایه گذاری دولت بزرگ ماد را باید به عنوان مهمترین رویداد در تاریخ آریانی بزرگ به شمار آورد. رویدادی که موجب گردید تا نخستین دولت بر پایه «وحدت ملی» اقوام مختلف ساکن فلات ایران با مشترکات و پیوندهای فرهنگی، استقرار یابد. بر اساس چنان شرایطی بود که دولت ماد امکان آن را یافت تا در کار ایجاد سازمان گسترده و دقیق و منکی بر نهادهای قدرتمند در زمینه های سیاسی - اقتصادی - نظامی توفیق یابد و با الهام از ساختار کل جامعه و باورهای مردم، اصول و قوانین بسیاری برای ایجاد نظم و استقرار عدالت و تنظیم روابط اجتماعی در ابعاد مختلف، پایه ریزی کند. آنچه دولت ماد پایه گذاری کرد، در سده های مختلف پس از آن نیز همچنان مورد قبول و پا بر جاماند.

ایگور میخائیلوویچ دیاکونوف با توجه به کتیبه داریوش اول در «نیشته بیستون»، نشان می دهد که نه تنها سازمان دولتی، بلکه سازمان اجتماعی پارس نیز تحت نفوذ شدید نظامات مادیها بوده است. عمده ترین ویژگی دوران ماد را می توان به چگونگی فرهنگ و تمدن آن مربوط دانست. فرهنگ و تمدن توانا و پویا و با هویت که تبلور سیر فرهنگی چند هزار ساله فلات را، می توان در آن شاهد بود. فرهنگ و تمدنی منسجم و توانا که در عین در برگشتن تمامی پاره فرهنگهای منسوب به دولتهای مختلف مستقر در فلات - پیش از استقرار پادشاهی ماد - در مجموعه بیان کننده ساختار پیکر یگانه بود. و توانست تا پایان دوران هخامنشی، به سیر خود ادامه دهد.

تمدن مادها توانست در بنای مدنیت آریاییها سهم بزرگ و ارزنده ای ایفاء نماید. هخامنشیها الفبای سی و شش حرفی خود را از مردم ماد به ارث گرفتند، و همین مادها سبب آن بودند که هخامنشیها، به جای لوح گلی، کاغذ پوستی و قلم برای نوشتن به کار بردند و به استعمال ستونهای فراوان در ساختمان توجه کردند. قانون اخلاقی هخامنشیها که در زمان صلح، صمیمانه به کشاورزی بپردازند، و در جنگ متهور و بی پناک باشند، و نیز مذهب زرتشتی ایشان و اعتقاد به اهورمزدا و اهریمن و سازمان پدرسالاری، یا تسلط پدر در خانواده، و لا غیر همه ریشه های فرهنگ مادی آریایی دارند.

سلطنت ایشتویگو موقعیت ماد را از یک حکومت قدرتمند بر مبنای قدرت نظامی، به مرکزی برای رشد فرهنگ تغییر داد. آثار این نفوذ فرهنگی را در توجه بسیار شاهنشاهان هخامنشی به ماد، علاقه آنها به فرهنگ و آداب مادی، نفوذ دین مادی بین مردم آریاییهای قدیم از طریق قبیله مغ، و با توجه به سنگ نبشته بیستون موقعیت ماد به عنوان مرکز فکری برای نیروهای مخالف دولت هخامنشی می توان دید. (21)

شاد و سلامت باشید

بصیر کامجو

منابع و مأخذ:

1 - هرودوت، تاریخ هرودوت، ترجمه هادی هدایتی، جلد اول، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، 1341 خورشیدی.

هرودوت، (زاده 484 - مرگ 425 پیش از میلاد) نخستین تاریخ نگار یونانی زبان است که آثارش تا زمان ما باقی مانده است. هرودوت از مردم هالیکارناس، شهر یونانی نشین آسیای

صغیر بود و چون در آن هنگام این شهر بخشی از حکومت آریایی ها به شمار می‌رفت . نوشته‌های او شامل نه کتاب است و از این‌جهت آن را «تاریخ در نه کتاب» می‌نامند و هر یک از کتاب‌های او به نام یکی از ارباب انواع یونان کهن است.

2 - هالپس، قزل ایرماق (سرخ رود)، بزرگ‌ترین رود آسیای صغیر به درازای 1'182 کیلومتر بوده و از 50 کیلومتری مشرق انقره می‌گذرد و سر انجام به دریای سیاه می‌ریزد . ترکان پس از چیرگی بر آسیای صغیر آن را قزل ایرماق خوانده‌اند .

3 - فرهنگ فارسی ، دکتر محمد معین ، چاپ یازدهم 1376 ، جلد 6 ، ص 1861 - 1863

4 - آشور نام سرزمینی قدیمی است که در بخش میانی رود دجله و کوهستان‌های مجاور آن قرار داشته‌است. اسم آشور از نام یک رب‌النوع گرفته شده و پایتخت آن نخست شهر آشور بود که در ساحل رود دجله در جنوب موصل عراق امروزی قرار داشت و سپس شاروکین و بعداً کالج و پس از آن نینوا (موصل امروزی) بوده‌است. آشوری‌ها اصولاً از نژاد سامی بودند . دولت آشور دولت مهمی بود که در خاورمیانه قدیم تشکیل شد و در آغاز تابع بابل بود. در سال 1800 پ.م فرمانروایان اولیه آشوری شهرهای آشور، نینوا و اربیل را متحد کردند و سلسله‌های پادشاهی آشور بعد از سال 1420 پ.م شکل گرفتند . رجوع شود به دانش نامه آزاد (ویکی پدیا) .

5 - فرهنگ فارسی ، دکتر محمد معین ، چاپ یازدهم 1376 ، جلد 6 ، ص 1861 .

6 - رجوع شود به : (www.au.blogfa.com/86124.aspx)

7 - لیدیه (یونانی: Λυδία) منطقه‌ای باستانی در غرب آناتولی بود مطابق با استان‌های امروزی « ازمیر » و « مانیسا » در ترکیه. پایتخت سنتی لیدیه شهر سارد بود. پادشاهی لیدیه در گسترده ترین حالت خود تمامی آناتولی غربی را در تصرف خود داشت. لیدیه دارترین کشور منطقه آسیای کوچک بود. پادشاه لیدی به منظور مقابله با کوروش بزرگ با فرمانروای اسپارت که از مهمترین شهرهای یونان بود، پیمان دوستی بست. کوروش بزرگ به لیدیه حمله برد و سارد را در سال 546 پیش از میلاد تصرف نمود. با فتح شهر سارد به عمر پادشاهی بزرگ لیدی پایان داده شد. در قرن هفتم پیش از میلاد یونانیان این سرزمین را به تصرف خود در آورده و با سرزمین آریایی همسایه شدند. آنها شهرهای مهمی از جمله بیزانس یا استانبول فعلی را بنیان نهادند. امپراتوری روم در سال 196 پس از میلاد بر این سرزمین تسلط یافت.

8 - فرهنگ فارسی ، دکتر محمد معین ، چاپ یازدهم 1376 ، جلد 6 ، ص 1349 .

9 - رجوع شود به : دانشنامه ایرانیکا، سرواژه (AMYTIS) . بخشی از زبان‌شناسان امتیس را تلفظ یونانی از نام فارسی باستان اومتی می‌دانند. اومتی برابر فارسی واژه اوستایی هومئیتی (humaiti) و به معنی «دارنده اندیشه نیک» است.

10 - تاریخ ماد، ایگور میخائیلوویچ دیاکونوف ، ترجمه کریم کشاورز، تهران : نشر امیرکبیر سال 1345 خورشیدی . و همچنان رجوع شود به :

- گنج عرفان ، آقابابایی ، رضا ، راوی . قم : 1381 ، ISBN 964 - 7958 - 04 _ 8

11 - اورارتو : نام تمدنی است که در غرب آذربایجان امروز، شرق آناتولی، و شمال کردستان، احتمالاً اجداد آرامنه و گرجی‌های کنونی بوده‌اند و از حدود ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد، تا ششصد قبل از میلاد بر منطقه حکمرانی داشتند. جهت آگهی بیشتر رجوع شود به : تاریخ اجتماعی ایران، مؤلف : مرتضی راوندی، جلد 1، 159 - 160 .
- بررسی‌های تاریخی، نوشته : حسینقلی ستوده، شماره مخصوص دوهزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران، 1350 مقاله قلمرو شاهنشاهی هخامنشی.

12 - ایلامیان یا عیلامیها مجموعه اقوامی بودند که از هزاره چهارم تا هزاره نخست پیش از میلاد، بر بخش بزرگی از مناطق جنوب غربی فلات ایران فرمانروایی داشتند. نام این قوم هالتامتی (Haltamti) و بعد آتامتی (Atamti) بود که اکدی‌ان آن را عیلام تلفظ می‌کرده و در کتاب مقدس یهودیان نیز به همین شکل آورده شده است. این کلمه به معنای «کوهستانی» است، که به محل سکونت این مردمان در دامنه‌های زاگرس (رشته‌کوهی در غرب و جنوب ایران است. این رشته‌کوه از کرانه‌های دریاچه وان در کردستان ترکیه آغاز شده و تا استان‌های فارس و کرمان ادامه می‌یابد. دامنه‌ی این رشته کوه به شمال عراق نیز امتداد دارد) اشاره دارد.

13 - آنتشان نام بخشی از حوزه تمدن عیلام و همچنین نام مرکز آن بوده‌است. پادشاهان عیلامی خود را "شاه آنتشان و شوش" می‌نامیده‌اند. در قرن هفتم پیش از میلاد این شهر به دست پارس‌ها افتاد. کوروش بزرگ در سنگ نبشته‌ها، از پدر و نیاکان خود (کمبوجیه اول، کوروش اول و چیش‌پیش) به عنوان شاه آنتشان یاد می‌کند.

نظرات مختلفی در مورد محل منطقه و شهر آنتشان ابراز شده‌است. در سال 1347، یافته‌های باستان‌شناسی در منطقه تپه ملیان (36 کیلومتری شمال غربی شیراز) در دشت بیضای استان فارس این گمان را پیش کشید که تپه ملیان محل شهر گمشده آنتشان باشد. با یافتن پاره‌آجرهایی با خط میخی عیلامی در این جایگاه، این گمان تقویت شد. این نوشته‌ها که به نام یک شاه عیلامی در هزاره دوم پیش از میلاد است از هدایای او به معبد آنتشان نام می‌برد. با توجه به این یافته‌ها، منطقه آنتشان شمال غربی استان فارس را در بر می‌گیرد.

14 - سنگ‌نبشته بیستون یا کتیبه بیستون از آثار باستانی آریایی واقع در حدود بیست و هفت کیلومتری شهر کرمانشاه در غرب ایران است.

15 - رود جیهون آنرا بفارسی آمودریا و در زمان قدیمتروخشاب میگفتند که به یونانی همین کلمه را به شکل اوخسوس بر آن اطلاق کردند. (از فرهنگ شاهنامه ولف). رجوع به جیحون شود. این رود از کوه‌های پامیر سرچشمه گرفته و حدود 1126 کیلومتر از آن در قسمت مرزهای شمالی افغانستان با تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان جاری است.

16 - تاریخ ماد، ایگور میخائیلوویچ دیاکونوف، ترجمه کریم کشاورز، تهران: نشر امیرکبیر سال 1345 خورشیدی.

- تاریخ اجتماعی ایران، مرتضی راوندی، جلد اول، ص 142 - 157
Diakonoff, I. M. "Media". In Ilia Gershevitch ed. Cambridge History of -
Iran, Vol. II. CUP

17 - فرهنگ فارسی ، دکتر محمد معین ، چاپ یازدهم 1376 ، جلد 6 ، ص 215 .

18 - « منشور نبونید » کتیبه آخرین شاه بابل است که پس از شکست از کوروش دوم هخامنشی آریایی ، به پادشاهی او و استقلال کشورش پایان داده می‌شود. او به مدت هفده سال از سال 556 تا سال 539 پیش از میلاد شاه بابل بود.
ترجمه فارسی این کتیبه متکی به سه ترجمه انگلیسی از آن بوده و برای تلفظ دقیق نام‌های خاص به متن اصلی اکدی ، رجوع شده است.

Beaulieu, Paul-Alain, “The Reign of Nabonidus, King of Babylon 556-) –
(“539 B.C.” 1989)

Grayson, A. K., “Babylonian Historical and Literary Texts, Toronto) –
(.Semitic Texts and Studies III, University of Toronto Press, 1975

Pritchard, James B., Ancient Near Eastern texts relating to the Old) –
(.Testament, Princeton. 1950

19 - فرهنگ فارسی ، دکتر محمد معین ، چاپ یازدهم 1376 ، جلد 6 ، ص 215 . و
- تاریخ ماد ، ایگور میخائیلوویچ دیاکونوف ، ترجمه کریم کشاورز، تهران: نشر امیرکبیر.

20 - رجوع شود به : (www.farhangsara.com/fhistory_vdm.htm)

21 - تاریخ ماد، ایگور میخائیلوویچ دیاکونوف ، ترجمه کریم کشاورز، تهران : نشر امیرکبیر
سال 1345 خورشیدی .

جهت آگاهی بیشتر رجوع شود به منابع زیر :

22 - ابوعلی مسکویه رازی ، تجارب الأمم ، ترجمه ابوالقاسم امامی ، جلد اول ، تهران ،
انتشارات سروش ، 1369 خورشیدی .

23 - زرین کوب ، عبدالحسین ، تاریخ مردم ایران ، جلد اول ، تهران ، انتشارات امیر کبیر ،
1364 خورشیدی .

24 - فره وشی ، بهرام ، ایران ویج ، تهران ، انتشارات دانشگاه تهران ، چاپ پنجم ، 1379
خورشیدی .

25 - کالیکان ، ویلیام ، مادیها و پارسیها ، ترجمه گودرز اسعد بختیار ، تهران ، انتشارات بی
تا ، 1350 خورشیدی .

26 - کامرون ، جورج ، ایران در سپیده دم تاریخ ، ترجمه حسن انوشه ، تهران ، انتشارات
علمی فرهنگی ، 1374 خورشیدی .

27 - گیرشمن ، رمان ، ایران از آغاز تا اسلام ، ترجمه محمد معین ، تهران ، نشر چشمه ،
1380 خورشیدی .